

SOS Racisme, Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosracisme.dk - www.sosracisme.dk

SOS Racisme

den 4. januar 2019

Til Justitsministeriet
jm@jm.dk

Høringsvar fra SOS Racisme vedrørende lovforslag om ændring af straffeloven (Præcisering af, at tro, kulturelle forhold og lignende ikke kan tillægges formildende betydning ved straffens fastsættelse)

SOS Racisme takker for at have fået sendt forslaget til høring.

Først vil vi gerne understrege, at SOS Racisme er imod enhver form for vold, også psykisk vold og vold i nære relationer, uanset hvem der begår volden. Såkaldt "æresrelateret vold" i enhver form tager vi skarp afstand fra.

SOS Racisme vil imidlertid advare mod en tilføjelse til Straffelovens §80 af "**Stk. 3. Ved vurderingen efter stk. 2 kan det ikke indgå som formildende omstændighed, at gerningen har baggrund i tro, kulturelle forhold eller lignende.**"

For det første vil det være den lovgivende magts indblanding i den dømmende magts arbejde, idet det er dommernes opgave ud fra lovgivningen at vurdere i hver enkelt sag, hvad der kan anses som formildende eller skærpende omstændigheder, og ikke mindst hvad der **ikke** kan.

For det andet vil det efter SOS Racismes opfattelse ligne institutionaliseret diskrimination af kulturelle og religiøse minoriteter, fordi lovgiverne endnu en gang finder det nødvendigt at nævne kultur og religion som noget problematisk - underforstået **andre kulturer og andre religioner end flertallets** - og eksplicit at forbyde dommere at gøre noget, der hverken eksisterer lovhjemmel eller domspraksis for. Det er nu engang ikke normal praksis at forbyde noget, der i forvejen ikke er tilladt.

Af § 80 stk. 2 fremgår, at "*Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal tages hensyn til..., hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrund til gerningen.*" Et menneske er uundgåeligt dybt påvirket af den kultur, han/hun er opvokset i. Dermed er det ganske enkelt ikke muligt at adskille kulturelle forhold fra personlige og sociale forhold ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden. Det er ikke noget, man kan udskille i separate dele, og ifølge Foreningen af Udlændingeretsadvokater er der hverken lovhjemmel eller domspraksis for at tillægge kulturelle eller religiøse forhold formildende betydning.

Regeringen henviser til Artikel 42 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, hvor det "*ikke accepteres, at en sådan handling retfærdiggøres med henvisning til kultur, sædovane, religion, tradition eller såkaldt "ære". Dette gælder især påstande om, at offeret har overtrådt kulturelle, religiøse, sociale eller traditionsbundne normer eller sædvaner for passende adfærd.*"

I sin tid fandt Justitsministeriet det ikke nødvendigt at præcisere yderligere, idet der ikke i dansk ret eksisterer bestemmelser om, at det er en undskyldende omstændighed, at "*gerningsmandens adfærd kan tilskrives hans eller hendes kultur, sædvane, religion, traditioner eller såkaldt "ære" eller offerets overtrædelse af kulturelle, religiøse, sociale eller traditionsbundne normer eller sædvaner for passende adfærd.*"

Det synes derfor ikke blot unødvendigt, men usædvanligt etnocentrisk, når regeringen pludselig insisterer på at indføje en bestemmelse om, at dommerne IKKE må betragte tro, kulturelle forhold eller lignende som formildende omstændighed ved strafudmålingen. Hermed antydes, at det hidtil har været gældende, og det er jo ganske enkelt i strid med virkeligheden.

Som begrundelse for lovændringen nævner regeringen et uddrag af 1 stk. byretsdom (Skriver: E-N), hvilket er helt ude af proportioner, også fordi den ikke har noget med føromtalt Artikel 42 at gøre, men handler om afstraffelse af børn som opdragelsesmiddel.

Kun godt en fjerdedel af verdens lande har forbud imod afstraffelse af børn i hjemmet, de fleste af dem i Europa eller Latinamerika. I lande, som vi normalt betragter som hørende til vores egen kulturkreds, er korporlig afstraffelse af børn som et led i opdragelsen stadig lovlig, bl.a. i USA, Canada, Storbritannien, Belgien, Frankrig, Italien, Australien og New Zealand. Desuden udtalte Folketingets nuværende formand efter den danske lovs vedtagelse: "*Forleden vedtog Folketinget så med én stemmes flertal afskaffelse af revselsesretten. Derved blev det slut med forældres ret til at bestemme over deres børn - og forældrenes ret til at opdrage deres børn [...] Dansk Folkeparti har ikke tænkt sig at opgive kravet om, at børns opdragelse naturligvis er forældrenes ansvar - ikke statens. Og så snart, vi får bare et minimum af politisk indflydelse i Folketinget, vil sagen blive rejst igen*" (Kjærsgaard 1997). En ikke ubetydelig del af samme partis vælgere anslås fortsat at dele denne opfattelse (Politiken 2009), og byrettens dom kan dermed ikke påstås at relatere specielt til ikke-vestlige kulturer og slet ikke muslimske kulturer, som sædvanligvis er dem, det nuværende folketingsflertal over for vælgerne hævder at ville ramme med diverse forbud.

Den citerede dom fra laveste retsinstans kan således ikke bruges som undskyldning for at vedtage en etnocentrisk lovændring, der ifølge Foreningen af Udlændingeretsadvokater er ganske unødvendig, fordi det allerede er sådan, retspraksis er. Formålet med lovændringen synes dermed udelukkende at være symbolsk for at markere, at folketingsflertallet endnu en gang lovgiver imod muslimske gerningsmænd i særdeleshed og/eller gerningsmænd med ikke-vestlig baggrund i almindelighed.

SOS Racisme skal derfor anbefale, at lovforslaget trækkes tilbage, eller at Folketinget stemmer imod.

Med venlig hilsen
p.v.a. SOS Racisme Danmark

Jette Møller
Formand

Referencer:

Kjærsgaard, P. (1997) Grundlovstale 5. juni 1997

Østergaard, M. (2009) DF-vælgere: I orden at slå sine børn, Politiken

Hentet fra: <https://politiken.dk/indland/politik/art4804706/>